

I Herning giver børn indspark til ny inklusionsstrategi: ”Vi er ikke interesserede i glansbilleder – vi vil høre sandheden fra børnene”

Herning Kommune ønskede at trække børnenes egne stemmer og oplevelser ind i arbejdet med en ny inklusionsstrategi. Her kom børn, der på egen krop havde oplevet kommunens inklusion i praksis, med værdifulde perspektiver. Det har sidenhen ført til et helt nyt mindset i kommunen, hvor børns perspektiver ikke længere kan sidde overhørig.

OMRÅDE
TVÆRGÅENDE

INDDRAGELSESMÅDE
BØRN SOM INFORMANTER

KOMMUNE
HERNING

Det er mere virkningsfuldt at se børnene tale end at have det på skrift – det giver noget andet end, at vi står og læser noget op, at man kan se dem, de unge vi arbejder med.

PROJEKTLEDER

HVORFOR INDDRAGE BØRN OG UNGE?

Herning Kommune ønskede at opdatere og gentænke formatet for deres 65-siders inklusionsstrategi for at gøre strategien til et fælles mindset i kommunen, der er lettere at tilpasse og overføre til praksis. Resultatet blev fællesskabsstrategien, *Meningsfulde Fællesskaber*, som nu gælder på tværs af hele børne- og ungeområdet.

Herning Kommune har gennem de seneste år haft politisk fokus på børneinddragelse. Derfor var det også naturligt, at et af fokuspunkterne for strategien skulle være at høre netop børnene. Tanken bag er, at når børnene i sidste ende er målgruppen for strategien, skal de også have mulighed for at give deres besyv med. Dels afhjælper det fejltænkning fra de voksnes side undervejs i processen, og dels øger det sandsynligheden for, at strategien fungerer i praksis.

HVORDAN SKER SELVE INDDRAGELSEN?

Fællesskabsstrategien blev udviklet over tre workshopdage af en projektgruppe, som bestod af repræsentanter fra skoler og dagtilbud, forældrebestyrelser og forskellige forvaltninger. Både børn og forældre blev inviteret til at bidrage med vidnesbyrd fra deres hverdag til disse workshopdage.

Helt konkret blev der inddraget to elever, der har været omfattet af kommunens tidligere inklusionsstrategi. Den ene elev havde gået i specialklasse, men var i overbygningen gradvist blevet inkluderet i en almen klasse og havde taget folkeskolens afgangsprøve på lige fod med klassekammeraterne. Den anden elev havde timer i specialklasse, men fulgte undervisningen i enkelte fag og deltog i det sociale fællesskab i den almene klasse. Eleverne

blev rekrutteret gennem de skolerepræsentanter, som var del af projektgruppen.

Eleverne blev inddraget gennem interviews, som blev optaget på video, der kunne vises på workshopdagen. Det var de pædagogiske ledere på de pågældende skoler, der interviewede de to elever. Projektlederen fortæller, at de bevidst valgte interviewere, som eleverne kendte på forhånd, så der fra start var etableret et trygt rum for eleverne. For at skabe de bedste forudsætninger for, at eleverne fik en god oplevelse med interviewsituationen, valgte man desuden, at interviewene skulle foregå på elevernes skole, så de pågældende elever ikke skulle sidde foran mange mennesker på selve workshopdagen og fortælle om deres oplevelser med at indgå i fællesskaber. Forvaltningen havde udformet en interviewguide, som de pædagogiske ledere kunne støtte sig til, men de måtte gerne ændre formen, hvis det gav bedre mening i situationen.

Vidnesbyrd fra to elever kan umiddelbart virke som lidt og ikke repræsentativt for alle kommunens børn. Projektlederen vurderer imidlertid, at selv to elevers fortællinger giver de voksne et indblik i børns oplevelser. I sidste ende vil disse to elevers perspektiver bane vej for idéer og give stof til eftertanke. Desuden blev der, ifølge projektlederen, lagt vægt på, at elevernes fortællinger skulle afspejle virkeligheden. Det vil sige, at elevernes egne oplevelser kunne komme i spil råt for usødet.

HVAD SKER DER MED BØRNEPERSPEKTIVER?

De to elevinterviews blev brugt som indspark til at

konkretisere og indkredse strategiarbejdet på workshop-dagene. Når eleverne fortalte om deres oplevelser uden at komme med fortolkninger eller give bud på årsager, gav det anledning til refleksion i udviklingsarbejdet. Dette affødte konkrete idéer til, hvordan de voksne kunne gribe forskellige problemstillinger an.

I Herning Kommune ser man stor værdi i at spørge børnene selv frem for at få børnenes perspektiv gennem forældre, pædagoger og lærere. Det nyudviklede mindset om barnets perspektiv i fokus har bl.a. ført til, at netop barnets perspektiv skal skrives direkte ind i alle kommunale skemaer, der har med børn at gøre, fx i skemaet for skoleudsættelse.

Vi var ikke interesserede i glansbilleder, men hvad er sandheden, eller oplevelserne, for børnene?

PROJEKTLEDER

Ved at se nogle af de børn, vi arbejder for, og høre deres perspektiver, bliver det mere end bare et produkt for os, der har meninger om børne- og ungeområdet.

PROJEKTLEDER

GODE RÅD FRA HERNING KOMMUNE

- **Prioriter børneinddragelse.** Når børnene er kerneopgaven, skal de også inddrages og være omdrejningspunktet for arbejdet.
- **Lad dem, som er ude i den daglige praksis hos børnene, gennemføre børneinddragelsen, da det skaber et trygt rum for børnene.** Det er dog vigtigt, at personalet er klædt på til opgaven.
- **Tro ikke, at børneinddragelse nødvendigvis kræver flere ressourcer, men måske blot en omprioritering af ressourcer.**